

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ INFORMACJI, BIBLIOGRAFII
I WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Biała Podlaska
tel. (083) 343-61-11

GAZETKA PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W ŻESZCZYNCIE

NR 1

15 – IV - 2001

ZMARTWYCHWSTANIE

*Świtem rozkołysane dzwony kościelne
Radosnym biciem serca ludzkiego
Ogłaszają wszem zmartwychwstanie
Jezusa Krzyżem umęczonego*

*Ogłaszają moc pokonania śmierci
Wielką moc odkupienia naszego
Wielką moc zmartwychwstania
Miłości w nas do człowieka drugiego.*

Stanisława Łogonowicz.

Drodzy Czytelnicy!

Rozpoczynamy wydawanie gazetki Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Żeszczynce. Będzie się ukazywała okazjonalnie; pierwszy numer z okazji Świąt Wielkanocnych. Pragniemy, by stała się ona pismem całej naszej wspólnoty parafialnej. Będziemy w niej zamieszczać informacje z życia parafii, z pracy Rady Gminy, lokalną twórczość, legendy i fakty z przeszłości,

notatki o tym co inne gazety o nas napisały, rubrykę „Pomóżmy sobie”, a także przepisy na polskie specjały i kącik dla dzieci.

Ogłaszamy konkurs na tytuł gazetki. Propozycje (opatrzone nazwiskiem) prosimy składać w zamkniętych kopertach do Księdza Proboszcza. Na zwycięzcę czeka nagroda – niespodzianka!

Komitet Redakcyjny.

Z okazji Świąt Wielkanocnych

Życzymy naszym czytelnikom, aby zaduma nad sensem życia i śmierci w ten czas

Wielkanocy łączyła się z nadzieją i miłością oraz radosnym nastrojem wiosennym.

Redakcja.

WIELKANOC

Najstarsze i największe święto chrześcijańskie, obchodzone w niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca na pamiątkę przejścia Chrystusa przez mękę i śmierć do chwały zmartwychwstania.

Trochę historii

Zapowiedzią i typem chrześcijańskiego święta Wielkanocy była żydowska Pascha. Dla chrześcijan trzech pierwszych wieków Wielkanoc była wspomnieniem całego dzieła zbawienia, dokonanego przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Pamiątką tych wydarzeń była niedziela każdego tygodnia, ale także doroczne święto, czyli Wielkanoc, obchodzone w tym samym czasie co Żydowska Pascha, ale wyrażająca nową treść. Najstarsze wzmianki o świętowaniu Wielkanocy pochodzą z połowy II w. Sobór w Nicei (325r.) ustalił datę Wielkanocy obowiązującą do dziś. Początkowo samo święto

obchodzone w nocy z soboty na niedzielę, czuwając na modlitwie i słuchając słowa Bożego, aby o świcie celebrować sakramenty wielkanocne: chrzest i Eucharystię. Od IV w. święto Wielkanocy obchodzi się już przez trzy dni (Tridium), w które wspomina się oddzielenie ustanowienia Eucharystii, mękę i śmierć oraz zmartwychwstanie Pana. W IV w. wprowadzono też drugą Mszę św. urządzano procesję po przykościelnym cmentarzu, aby zmarłym głosić radosną nowinę o zmartwychwstaniu Chrystusa. W XIV w. liturgię Wigilii Wielkanocnej przeniesiono na godziny poranne i praktyka taka przetrwała aż do 1951r. Obecna liturgia Wigilii Wielkanocnej i całej oktawy Wielkanocnej została ustalona w 1970r.

Ksiądz Proboszcz.

EWANGELIJNE ROZMYŚLANIE

ZMARTWYCHWSTAŁ.

Nagle zjawił się Anioł i zapytał: Kogo szukacie? Jezusa? Nie ma Go tutaj, zmartwychwstał. A później – nie wierzyły własnym oczom:

„(...) Jezus stanął przed nimi i rzekł: <<Witajcie!>> One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: <<Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą>>”.

(Mt 28, 9-10)

Wielkanocny poranek jest dzisiaj chyba najradośniejszym ze wszystkich. Dzwony kościołów zdają się śpiewać, że Pan Jezus zmartwychwstał. Ale tamten niedzielny poranek dla Apostołów był pełen smutku i rozpacz. Przecież jeszcze nie

widzieli Zmartwychwstałego. A po Wielkim Piątku, gdy Jezus umarł i został złożony do grobu, jakby umarli ich wszystkie nadzieje. Każdy z nich z wyjątkiem Jana, w jakiś sposób zdradził Jezusa. Judasz wydał Go w ręce Żydów. Piotr trzykrotnie się Go zaparł. A pozostali uciekli ze strachu.

Trzeciego dnia rannem, zanim wstało jeszcze słońce, trzy kobiety poszły do grobu, aby dopełnić religijnego zwyczaju i namaścić pachnącymi olejkami ciało Zmarłego. Nie wiedziały, kto im odsunie kamień, którym przysłonięto grób. Jakież było ich zdziwienie, gdy zobaczyły kamień odsunięty od grobu.

Nie było wtedy ani radia, ani telewizji, a wiadomość, że Pan Jezus zmartwychwstał, szybko obiegła

całą Palestynę, bo byli ludzie, którzy Go znali i bardzo kochali.

Uwierzyli, że jest ON Synem Bożym i od tej pory byli gotowi oddać za Niego swoje życie. Bo śmierć nie jest końcem życia, ale początkiem życia wiecznego.

Niech dzisiaj uradują się inni, że zobaczyli Zmartwychwstałego Jezusa przez Twoją dobroć w słowach i gestach, przez Twoją życzliwość i uprzejmość, przez Twoją radość z uczestnictwa we Mszy św. Nawet nie wyrażasz sobie, ile może być radości. Tylko niech tę radość usłyszą Twoi najbliżsi, sąsiedzi przyjaciele oraz wszyscy, których spotykasz. Chrystus Zmartwychwstał – prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja!

Ksiądz Proboszcz.

WYDARZENIA RELIGIJNE W NASZEJ PARAFII

Kult Boga Miłosierdzia.

Każdego roku w II Niedzielę Wielkanocy obchodzimy święto Bożego Miłosierdzia. Wszystkich zapraszamy na uroczystą sumę odpustową do kaplicy w Lipinkach.

Pierwsza Komunia Święta.

Bardzo ważnym wydarzeniem jest I komunია św. do której przygotowuje się trzynaścioro naszych małych parafian. W sobotę 28 kwietnia 2001r. O godzinie 10⁰⁰ będą po raz pierwszy w pełni uczestniczyć we Mszy Świętej. Oto ich nazwiska:

Beata Demczuk.
Konrad Frończuk.
Łukasz Karpiuk.
Łukasz Jan Karpiuk.
Sylwia Karpiuk.
Adam Janos.

Renata Osypiuk.
Iwona Romańczuk.
Daniel Stolarczyk.
Justyna Szema.
Monika Tychoniewicz.
Kamil Wołyńczuk.
Damian Zubelewicz.

Sakrament dojrzałości chrześcijańskiej.

Młodzież naszej parafii w liczbie 50 osób, przygotowuje się do sakramentu bierzmowania poprzez: katechezę, comiesięczną spowiedź, spotkania formacyjne, udział w liturgii, życie religijne w rodzinie, modlitwę. W dniu 9 maja 2001r. przybędzie do nas Ksiądz Biskup, aby udzielić tego sakramentu. Miejmy nadzieję, że młodzi ludzie podejną odpowiedzialnie do spraw wiary w swoim życiu.

Ksiądz Proboszcz.

POD SZCZEGÓLNĄ OCHRONĄ.

W tym roku nasza parafia staje przed wielkim wyzwaniem, jakim jest kapitalny remont kościoła parafialnego. Na pewno wiele osób zastanawia się jak będą prowadzone prace i co jest powodem takiego, a nie innego przebiegu.

Oto kilka słów wyjaśnienia:

1. W decyzji z dnia 26. 01. 1967r. czytamy: „... wpisuję się do rejestru zabytków województwa lubelskiego kościół parafialny drewniany p.w. Podwyższenia Krzyża Św. w Żeszczynce, powiat Włodawa wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego, oraz drewnianą dzwonnice, jako przykład drewnianego budownictwa sakralnego XVIII w.”. Z tego powodu zespół kościelny w Żeszczynce znajduje się pod szczególną ochroną prawną.
2. W związku z planowanym remontem należy zaznaczyć, że zakres prac, sposób ich wykonywania oraz rodzaj użytych materiałów, jest pod ściśłym nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.
3. Wykonawcą prac przy zabytku, prowadzonych wyłącznie na podstawie wydanego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, może być jedynie osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje potwierdzone zaświadczeniem WKZ.
4. Wykonawcą prac przy zabytku może być jedynie podmiot zarejestrowany w obrocie gospodarczym. (W zasadzie wyklucza to prowadzenie prac sposobem gospodarczym).
5. Parafia będąc właścicielem kościoła, nie może przy jego remoncie postępować w sposób dowolny, gdyż jest tu wiele ograniczeń prawnych.
6. Całkowitą odpowiedzialność za prowadzone prace ponosi jednorazowo proboszcz parafii. (Kto ponosi odpowiedzialność podejmuje też decyzje, wszyscy inni służą jedynie radą).
7. Po wykonaniu remontu i złożeniu oryginałów rachunków i faktur obejmujących poniesione nakłady, można ubiegać się o refundację, która przyznawana jest w wysokości do 25%

- poniesionych nakładów. Należy tu zaznaczyć, że nie wszystkie prace podlegają refundacji.
8. Jeżeli remont zostanie przeprowadzony w roku 2001, to ewentualna refundacja, nastąpi dopiero w roku 2002 (tak zmieniły się w ostatnim czasie przepisy). Dlatego wszystkie prace należy przeprowadzić z własnych środków.

9. O kwocie otrzymanej refundacji parafianie będą poinformowani, żeby nie było wątpliwości, oryginalny dokument informujący o wysokości refundacji zostanie umieszczony w gablocie przy kościele. Za te pieniądze będzie można przeprowadzić dalsze prace np. remont dzwonnicy.

Ksiądz Proboszcz.

WYTYCZNE KONSERWATORSKIE DO REMONTU ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA W ŻESZCZYNCIE.

Prace remontowe powinny obejmować:

1. Naprawę fundamentu z wprowadzeniem izolacji przeciwwilgociowej – poziomej. Wymianę podwalin, usunięcie opaski betonowej i wykonanie korytarza drenażowego wokół kościoła.
2. Usunięcie oszalowania ścian zewnętrznych i wewnątrz obiektu (łącznie z podsufitką z płyt) wymianę zniszczonych bali zrębu. Odstonięcie okien w elewacji wschodniej (w prezbiterium)
3. Naprostowanie ściany północnej.
4. W razie potrzeby wymianę zniszczonych belek stropowych.
5. Wprowadzenie nowego szalunku wewnątrz budynku. Deski szalunku nie mogą być węższe niż 20 cm.
6. Usunięcie podłogi betonowej w chórze i wprowadzenie nowej z desek na całą powierzchnię w kościele.
7. Wymianę stolarki drzwiowej.
8. Wymianę stolarki okiennej.
9. Wymianę szalunków zewnętrznych.
10. Wymianę profilowanych gzymsów wieńczących.
11. Uzupełnianie końcówek krokwi dachowych o tzw. przepustnice.
12. Wykonanie nowego daszku okapowego nad otworem drzwiowym elewacji frontowej.
13. Modernizacja instalacji elektrycznej.
14. Prace remontowe powinny być prowadzone w oparciu o ogólną zasadę wymiany lub naprawy.
15. Inwestor tj. Parafia rzym-kat. w Żeszczynie zobowiązany jest do zapewnienia w trakcie prac remontowych inspektora nadzoru z uprawnieniami konserwatorskimi.

Ksiądz Proboszcz.

CO U NAS SŁYCHAĆ.

Żeszczynka to wieś, której mieszkańcy zajmują się przede wszystkim rolnictwem. Większość hoduje bydło mleczne. Mleko dostarczają do Spółdzielni Mleczarskiej „Spomlek” w Radzynie Podlaskim. Spółdzielnia dba o swoich dostawców. Między innymi umożliwiła na dogodnych warunkach, kupno chętnym rolnikom komputerów ze specjalnym oprogramowaniem. Komputery te pomogą rolnikom właściwie prowadzić swoje gospodarstwa. Z możliwości tej skorzystali między innymi: Ignatiuk Ryszard, Jaroszewicz Mieczysław, Pilipiuk Jan,

Tychoniewicz Jerzy, Wroński Feliks, ~~Byszak~~.

W Żeszczynie znajduje się również Szkoła Podstawowa z klasami 0 – VI. Działa w niej kilka organizacji między innymi: ZHP, PTTK, SKKT, LOP, PCK, ZUCHY, Klub Sportowy „Orientalik”.

W szkole dzieci mają możliwość wykazywania swoich umiejętności i zdolności uczestnicząc w wielu konkursach. Uczniowie startowali między innymi w ~~dużo~~ konkursach przedmiotowych:

- wiedza o Regionie, w którym Edyta Ignatiuk uczestniczyła w eliminacjach wojewódzkich

i znalazła się w gronie laureatów w konkursie ekologicznym – Lewczuk Joanna i Wojciech Ignatiuk uczestniczyli w eliminacjach rejonowych, które odbyły się w Łomazach.

- Sokulska Katarzyna, Wojciech Ignatiuk, Edyta Ignatiuk napisali pracę na konkurs „Oblicza małej Ojczyzny”. Praca została zakwalifikowana do II etapu wojewódzkiego, który odbył się 23 – 03 – 2001 w Lublinie. Drużyna zajęła II miejsce w województwie lubelskim.

- Oniszczyk Justyna, Sokulska Katarzyna, Prudaczuk Marta, Wojciech Ignatiuk, Edyta Ignatiuk, Lewczuk Joanna brali udział w konkursie „Mój Region” organizowanym przez Muzeum Południowego Podlasia w Białej Podlaskiej. Sokulska K., Ignatiuk K., Ignatiuk E., Lewczuk J. Oraz z gimnazjum Pilipiuk Paulina zakwalifikowali się do II etapu.
- Edyta Ignatiuk, Wojciech Ignatiuk, Sylwia Karpiuk, Iwona Romańczuk, Monika Tychoniewicz pisali prace na konkurs „Mój Las” organizowanym przez Zarząd Okręgowy LOP. Praca Sylwii Karpiuk, Iwony Romańczuk, Moniki Tychoniewicz zdobyła I miejsce w okręgu i została wysłana na eliminacje centralne do Warszawy.

W naszej wsi mieszka emerytowana nauczycielka Stanisława Łogonowicz. Zajmuje się ona twórczością plastyczną i poetycką. Swoje obrazy wystawia w Galerii Klubu „Piast”, a wiersze wydała już w dwu tomikach.

Od wielu lat z powodzeniem uczniowie uczestniczą w konkursach recytatorskich i plastycznych, oraz zawodach sportowych.

Obecnie Klub Sportowy „Orientalik” organizuje już po raz trzeci imprezę „Wiosna 2001” w Zespole Harcerze uczestniczą w Ogólnopolskiej Akcji Ekologicznej „Florek”. Wykonywali już wiele zadań w ramach tej akcji.

W dniu 11 - 02 - 2001 odbył się IX zjazd działaczy PTTK w Radzynie Podlaskim. W sprawozdaniu z działalności prezesa oddziału Bogdan Fijałek bardzo wysoko ocenił działalność szkolnego koła PTTK w Żeszczynce oraz opiekunkę tego koła Sakowicz Sabinę. Trwają przygotowania do udziału w konkursie OMTTK i TWP.

W szkole dla chętnych uczniów naprawdę nie ma czasu na nudę.

KLUB KULTURY PIAST

zaprasza

na spotkanie autorskie
i otwarcie wystawy malarstwa
„Twarze kobiet...”

Stanisławy
Łogonowicz

dnia 17.02.2001r. godz. 14⁰⁰

WYSTAWA CZYNNA PONIEDZ. - PIĄTEK W GODZ. 9⁰⁰ - 19⁰⁰ do 03.03.2001
W KLUBIE KULTURY „PIAST” ul. Spółdzielcza 4, Biała Podlaska.
TEL. 343 29 74

Wśród nas mieszkają też kobiety, które zajmowały się tkactwem ludowym.

Przy parafii działa Teatryk Dziecięcy pod opieką Pani Anieli Halczuk. Mimo, że powstał niedawno ma już na swoim koncie spore osiągnięcia. Na święta Bożego Narodzenia dzieci: Paulina Pilipiuk, Dawid Pilipiuk, Monika Tychoniewicz, Anna Tychoniewicz, Barbara Bujnik, Alicja Bujnik, Edyta Stolarczyk, Iwona Stolarczyk, Edyta Ignatiuk, Wojciech Ignatiuk, Agata Bajkowska, Piotr Bajkowski, Piotr Lewczuk, Joanna Lewczuk, Karol Lewczuk, Emil Szolucha, Joanna Wrońska, Katarzyna Sokulska, Patrycja Stolarczyk wystawiły „Jasełka”. Wyjeżdżały też do Konstantynowa na Przegląd Zespołów Kolędniczych. Wypadły tam bardzo dobrze na tle zespołów z całego powiatu. Wyjeżdżały również do Romaszek na XI Karnawałowy Bal Teatralny.

Wystawiły tam etiudę „Nie tylko anioły chodzą do szkoły?” W konkursach na najciekawsze przebranie i rymowaną Wojciech Ignatiuk, Monika Tychoniewicz, Agata Bajkowska, Katarzyna Sokółska zajęli I miejsce.

Wyjazdy te mogły się odbyć dzięki Pani Dyrektor GOK Marioli Kuć i Panu Wójtowi Krzysztofowi Bruczkowi, którzy zorganizowali środki transportu. Zespół w nieco pomniejszonym składzie przygotowuje małą imprezę plenerową pt. „Jak dawniej bawiono się w Lany Poniedziałek”, którą pokaże przed plebanią w Wielkanocny Poniedziałek po II Mszy świętej, na którą serdecznie wszystkich zapraszają.

Krystyna Karpiuk
i Kazimiera Stolarczyk

Śniadanie wielkanocne.

Niedziela Zmartwychwstania Jezusa to najważniejszy dzień dla chrześcijan. Zaraz po porannej Mszy św. rodziny gromadzą się przy stole. Uroczyste wielkanocne śniadanie rozpoczyna się wspólną modlitwą. Obrzędem przewodniczy zazwyczaj ojciec lub matka i przy zapalonej świecy (rodzinnym paschale) kolejno następuje:

1. Uroczyste odczytanie fragmentu Ewangelii wg. Św. Łukasza (24, 1 – 6).
2. Odmówienie modlitwy „Ojcze nasz” lub zaśpiewanie pieśni wielkanocnej.
3. Odczytanie następującej modlitwy:

*Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus,
Syn Boga Żywego,
który prawdziwie powstał z martwych,
który ukazał się uczniom,
który pokazał Tomaszowi ręce Swoje i bok zraniony,
który poszedł do Emaus ze smucącymi się uczniami,
którego radości nikt nam nie odbierze,
Jezu Chryste, Odkupicielu Świata,
Zbawco nasz, zmiłuj się nad nami.*

4. Modlitwa przed posiłkiem:

*Boże, Ty w dniu dzisiejszym pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy wieczności przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa, spraw,
abyśmy wraz z Nim zasiedli do uczy niebieskiej w Twoim Królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków*

Amen.

5. Dzielenie się poświęconym jajkiem - symbolem życia – składanie sobie życzeń.
6. Odmówienie Modlitwy po posiłku:

*Dziękujemy Ci, Boże, za radość wielkanocną,
za miłość, która nas zespała, oraz za wszelkie dary, które spożyliśmy dzięki Twojej dobroci przez Zmartwychwstałego Pana naszego Jezusa Chrystusa.*

Amen.

Ksiądz Proboszcz.

Co słyhać w gminie?

1. Od ostatnich wyborów Rada Gminy Sosnówka pracuje w następującym składzie:

Mieczysław Brodzki z Motwicy – przewodniczący.
Aniela Łobacz z Sosnówki – wiceprzewodnicząca.
Tadeusz Babkiewicz z Motwicy.
Stanisław Nowosad z Sosnówki.
Feliks Wroński z Żeszczynki.
Mieczysław Karpiuk z Sapiechowa.
Zofia Prudaczk z Przechoda.
Krzysztof Prystupa z Lipinek.
Zbigniew Juchimiuk z Wygnanki.
Marek Korpysz z Rozwadówki.
Zenon Naumczyk z Rozwadówki.
Leszek Huszaluk z Pogorzelca.
Krzysztof Łukaszk z Dębowa.
Anna Czobodzińska – Przybysławska z Czeputki.

Krzysztof Bruczuk z Romanowa.

2. W skład Zarządu Gminy wchodzi:

Krzysztof Bruczuk .
Krzysztof Prystupa.
Leszek Huszaluk.
Anna Czobodzińska – Przybysławska.
Władysław Chilczuk – jako radny powiatowy.

3. Funkcję Wójta Gminy Sosnówka sprawuje Pan Krzysztof Bruczuk.
4. W roku 1999 zrealizowano w gminie Sosnówka następujące inwestycje:
 - rozpoczęcie budowy Gimnazjum w Sosnówce,

- położono „dywanik” na drodze w Żeszczynce o długości 560m (do cmentarza), zaś stabilizację zrobiono na drodze Sapiechów – Przechód (ok. 1 km.)
 - zrobiono stabilizację drogi w Czeputce (przez wieś) o długości 860m,
 - również stabilizację zrobiono na drodze Rozwadówka – Marylin (ok. 380m)
 - w Motwicy – przykryto asfaltem, długości 200m drogę do Żwirowni.
5. Rok 2000 – to następujące inwestycje:
- zakończenie budowy Gimnazjum,
 - zakupiono dla OSP Sosnówka nowy samochód strażacki,
 - zakupiono dla wszystkich wsi w gminie kontenery na śmieci i odpady,
 - drogi:
- Sapiechów – Przechód – 1,5 km stabilizacji
 Rozwadówka – Marylin – 600m stabilizacji i trochę nasypu,
 Motwica – następne 200m drogi do Żwirowni,

Czeputka – 250m asfaltu.

6. W roku 2001 zaplanowano następujące przedsięwzięcia:
- rozbudowa i modernizacja Szkoły Podstawowej w Sosnówce (dobudowa 4 sal lekcyjnych, świetlicy, szatni i być może w przyszłości modernizacja sanitariatów).
 - podczas wakacji planuje się funkcjonowanie w szkole w Sosnówce schroniska PTSM (Polskie Towarzystwo Schronisk Młodzieżowych), gdzie będą mogły nocować wycieczki i młodzież uczestnicząca w rajdach i innych aktywnych formach wypoczynku.
 - jednocześnie podjęto uchwałę o całkowitej likwidacji szkół w Lipinkach i Romanowie od września 2001r.
 - zostanie wykonany odcinek drogi w Dębowie, zaś prace w Motwicy i przy drodze Rozwadówka – Marylin będą kontynuowane.

*Na podstawie rozmowy z Wójtem – P.K.
 Bruczukiem – Aniela Halczuk.*

LEGENDY O ŻESZCZYNCIE.

„*Nie było nas – był las – nie będzie nas – będzie*”. To cytat mówiący o przemijaniu.

Nieraz ciekawi nas jak ten czas przemija w naszych rodzinnych stronach.

Nasza miejscowość jest zbyt mała, oraz pozbawiona pamiątek geograficznych. To dlatego, że jest położona na równinie mazowiecko – podlaskiej, więc wszędzie gdzie tylko spojrzysz – równina. Niewiele pamiątek pozostawiła nam również historia – jedynie drewniany kościółek.

Ciekawe są jednak legendy o powstaniu naszej wsi krążące wśród ludzi.

Jedna z nich mówi, że nazwa naszej miejscowości pochodzi od lasu. Akurat tutaj gdzie osiedlili nasi przodkowie było w lesie dużo leszczyzny. Stąd powstała Leszczyńska, a z czasem L zamieniono na Ż, powstała Żeszczynka.

Inna legenda głosi, że nazwa naszej wsi pochodzi z czasów powstania styczniowego (1863r.). Mianowicie tutaj w lasach ukrywali się powstańcy. Oni to pod wodzą Rogińskiego przebywali w okolicach Białej Podlaskiej.

Po upadku powstania zostali oni ~~zdemaskowani~~ przez żołnierzy carskich. Niespodziewanie nocą zostali otoczeni i wszyscy zginęli. Stąd mówiono, że carscy żołnierze „uczynili rzeź”.

W tej okolicy niedaleko rzeki, wieśniacy zaczęli budować swoje domy. Nazwali to osiedle „Reżczynia” – Rzeżczynka. Z czasem przekształcono Rz na Ż.

Takie są legendy o powstaniu naszej małej podlaskiej miejscowości.

Spisala Józefa Ignatiuk.

DAWNE ZWYCZAJE I OBRZĘDY WIELKANOCNE NA PODLASIU.

Wielkanoc wiąże się nierozdzielnie z nadejściem wiosny. Kiedy robiło się ciepło i słońce mocniej zaświeciło kobiety brały się za bielenie chat. Mówiło się, że je „kała” lub „maża”. Służyła do tego glinka, kupowana na jarmarku w postaci przypominającej osetkę masła. Bielono pędzlem zrobionym z siana. Wnętrze izb dekorowano papierowymi pajakami i kwiatami z bibuły, którymi ustrajano święte obrazy. A, że praca lepiej idzie przy piosence – śpiewano pieśni „postiane”; bardzo melodyjne, których treść wyrażała tęsknotę i dążenie człowieka do piękna, dobroci, szczęścia, szlachetności i wzajemnej miłości, które choć świeckie można było śpiewać w poście.

Przed palmową Niedzielą, nie kupowano gotowych palm, jak to czyni wielu dzisiaj. Palmy robiono z wierzbowych „bazi”, barwniku i kwiatów żywych lub wykonanych własnoręcznie z bibuły i „kitajlu” czyli wstążki jedwabnej związanej w kokardę. Po poświęceniu jej w kościele zatykano za strzechę lub za obraz w izbie. Przedtem jednak uderzano się wzajemnie nią „dla zdrowia” mówiąc: „Palma bije, nie zabije, siedem dni do wielkich dni, siedem nocy do Wielkanocy”.

Palumą umoczoną w święconej wodzie kropiono też krowy, wyganiając po raz pierwszy po ziemie na pastwisko.

W Wielki Piątek kobiety piekły „pierogi na paszke”. Były to drożdżowe bułki na całą blachę,

bardziej „zdobne”. Do środka dodawano więcej niż zwykle jaj, cukru, czasem przywiezionych z jarmarku przypraw. Na wierzchu, z tego samego ciasta układano wzory.

Najładniejszą przeznaczono do święcenia, czyli na paszkę. Wkładano ją wraz z kielbasą, solą, chrzanem i jajkami do plecionej ze słomy „króbki”, dekorowano zielonym barwnikiem symbolizującym wieczne życie i niesiono tak jak i dziś w Wielką Sobotę do Kościoła. Potraw musiało być tyle, by starczyło jedzenia na całe święta.

Jajka malowano w niektórych wsiach na Podlasiu w Wielką Sobotę, w innych na drugi dzień świąt, aby zanieść świeże na „Wołoczebnę” chrześniakom. Jajka kraszono w dębowej korze, łupinach cebuli czyli „cebulniku”, mierzwie siana, kwiatkach kaczęca, zielonym życie.

Pierwszy dzień świąt upływał bowiem w rodzinnym gronie. Najważniejsza w tym dniu była Msza Święta. Potem wszyscy zasiadali do zastawionego jadłem stołu. Dopiero Poniedziałek był dniem składania wizyt krewnym i sąsiadom, dniem „grania w jajka”, „taczanek” i oblewanie wodą.

Piękne były te stare obyczaje. Teraz już zanikają. A może by je tak wznowić?.

*Na podstawie opowiadań starszych:
Aniela Halczuk.*

JAK NAS WIDZĄ TAK NAS PISZĄ.

A widzą nas dobrze i piszą o naszych rodakach (mieszkańcach parafii) dobrze. Tylko w trzech miesiącach 2001 roku można było przeczytać o nich w wielu pismach.

Słowo Podlasia. (19 XII – 1 I 01) str. 17 artykuł pt. „Chronią ojczystą przyrodę”

(...) „Wyróżniono także koła ze szkół podstawowych: w Kolembrodach (op. Danuta Mróz), w Łomazach (op. Teresa Derulkiewicz), w Turowie (op. Krystyna Kuśmider), w Żeszczyncy (op. Krystyna Karpiuk)” (...)

AZYMUCIAK (podlaskie pismo uczestników marszów na orientację) dn. 12 – 14 I 01

W piśmie podane są wyniki ogólnopolskich marszów na orientację, które odbyły się w lasach w okolicy Radzynia 25 XI 2000. W

zawodach tych brały udział dwie drużyny dziecięce ze Szkoły Podstawowej w Żeszczyncy oraz uczniowie szkół średnich) juniorzy mieszkający w Żeszczyncy. Drużyny dziecięce (TD) zajęły:

23 miejsce w składzie:

Ignatiuk Edyta, Katarzyna Sokulska, Ignatiuk Wojciech.

24 miejsce drużyna w składzie: Rafał Prudaczuk, Marcin Prudaczuk, Tomasz Karpiuk. Wśród starszych 10 miejsce zajął Tomasz Sobczuk.

Podano również końcową klasyfikację IV turystycznych imprez na orientację liczonych do mistrzostw Podlasia i tu wśród 243 dzieci po 11 startach sklasyfikowano w czołówce na: 19 miejscu Ignatiuk Edytę, 26 miejscu Pilipiuk Paulinę, zaś wśród 99 starszych uczestników po 10 startach uczniowie szkół średnich z naszej parafii zostali sklasyfikowani na: 7 miejscu Szolucha Aneta, 8

miejscu Sobczuk Tomasz, 11 miejscu Sakowicz Agnieszka. Gratulujemy.

Słowo Podlasia (16 – 22 I 2001) str. 14 artykuł pt. „Podziękowali za kolędę”.

(...) Podczas przeglądu wystąpiły grupy kolędnicze: ze Szkoły Podstawowej w Konstantynowie, schola „Promyki nadziei” z Żerocina, uczniowie Szkoły Podstawowej w Komarnie, przedszkolaki z Konstantynowa, zespół ludowy „Malwinki”, grupa kolędnicza z Żeszczynki, kapela rodzinna Działaków z Zaralinek(...).

Słowo Podlasia (13 – 19 II 2001) str. 21 artykuł pt. „Mój las”.

(...) Komisja powołana przez (zarząd oddziału Ligi Ochrony Przyrody), najwyżej oceniła pracę zbiorową w składzie: Monika Tychoniewicz, Iwona Romańczuk i Sylwia Karpiuk ze Szkoły Podstawowej w Żeszczynce(...).

Słowo Podlasia (20 – 26 II 2001) str. 16 artykuł pt. „Radość powszechnych dni”.

W artykule zamieszczono obszerną wypowiedź malującej poetki Pani Stanisławy Łogonowicz z Żeszczynki.

Słowo Podlasia (20 – 26 II 2001) str. 21 artykuł pt. „Aktywne ognisko PTTK w Radzynie”
(...) złotą odznakę za pracę dla młodzieży wręczono Sabinie Sakowicz (...).

Słowo Podlasia (27 II – 05 III 2001) str. 15 artykuł pt. „Aniołki kontra diabełki”.

(...) Jako pierwszy występował zespół z Żeszczynki pod okiem doświadczonego instruktora i pedagoga Anieli Halczuk, przedstawił etiudę „Nie tylko anioły chodzą do szkoły”. Zabawne scenki z życia przeplatane były akcentami dobrego wychowania (...).

Słowo Podlasia (6 – 12 III 2001) str. 8 artykuł pt. „Nowe (stare) władze „Rezerwistów””.

W artykule wymieniono pochodzącego z Żeszczynki majora Władysława Doroszuka, który po raz czwarty z rzędu został wybrany prezesem Koła Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Gratulujemy.

/ K. H. /

POMÓŻMY SOBIE

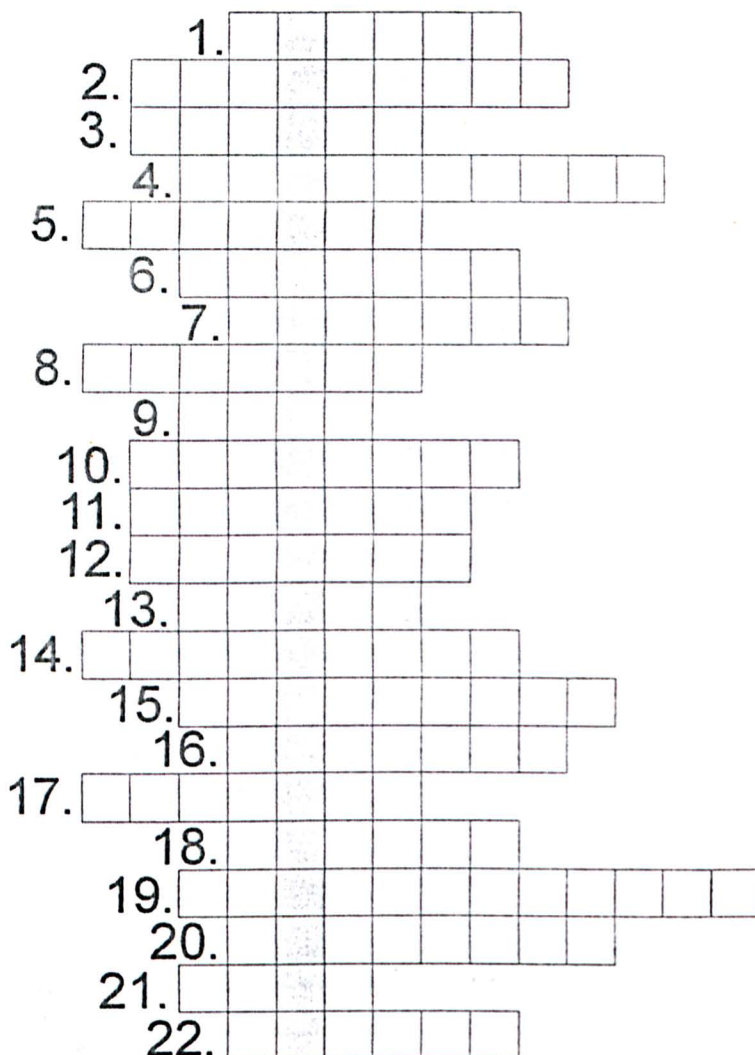
JEŻELI CZEGOŚ POTRZEBUJESZ LUB MASZ COŚ DO ZAOFEROWANIA (ZA DARMO CZY TEŻ ODPLATNIE) W TYM MIEJSCU ZAMIEŚCIMY TWOJĄ OFERTĘ.
INFORMACJE I ZGŁOSZENIA OFERT: ANIELA HALCZUK TEL. 379 – 11 – 01

AKTUALNE OFERTY:

- ODDAM UŻYWANĄ KOLDERKĘ DZIECIĘCĄ.

ROZRYWKOWE POSZUKIWANIA.

1. Część uprząży.
2. Były największy zbiornik z Żeszczynce.
3. Drzewo owocowe.
4. Dawna (inna) nazwa rzeki Grabiarki.
5. But dla konia.
6. Najsmaczniejszy grzyb.
7. Maselnica.
8. Imię Pani Skwarek (nauczycielki uczącej kiedyś w Przychodzie i Żeszczynce).
9. Miododajne drzewo.
10. Nazwisko pierwszego dyrektora LO w Wisznicach (pochodził z Żeszczynki).
11. Zboża siane jesienią.
12. Właściciel ziem naszej parafii w XVII w.
13. Urządzenie do wyrobu mąki.
14. Do przedzenia nici.
15. Nazwisko ostatniego właściciela wiatraka w Kalichowszczyźnie.
16. Przędziwo na kołowrotku.
17. Wieś w naszej parafii.
18. Krzew z czerwonymi owocami.
19. Nazwisko właściciela domu w którym była szkoła w okresie międzywojennym (naprzeciwko cmentarza).
20. Owoce dębu.
21. Stara nazwa dźwigu do wkładania drzewa na wóz.
22. Nazwa lasu w Żeszczynce.

Odczytywane hasło główne oraz wyrazy pomocnicze tworzą całość rozwiązania, które należy dostarczyć do zakrystii w ciągu dwu tygodni od daty ukazania się pisemka. Przewidziana jest nagroda książkowa.

Jak nazwa wskazuje w naszej rozrywce trzeba poszukać odpowiedzi nawet wśród dorosłych.

/K.H./

PODLASKIE SPECJAŁY PRZEPIS NA BARSZCZ BIAŁY WIELKANOCNY.

1. Ugotować kawałek boczku.
2. Boczek wyjąć.
3. Dodać do wywaru trochę kwasku.
4. Włożyć trochę kiełbasy pokrojonej dosyć drobno (można trochę szynki).
5. Podprawić trochę mąką.
6. Dodać jajko gotowane pokrojone na drobno, pieprz naturalny, majeranek, sól, śmietaną.